

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1454/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Диковић, адвокат из ..., против туженог ПД „Gemini foods“ из Тополе, чији је пуномоћник Војица Аврамовић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4956/19 од 04.12.2019. године, у седници одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4956/19 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 123/18 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да судско поравнање закључено 29.02.2016. године између непарничара ББ и туженог ПД „Gemini foods“ ДОО, пред Основним судом у Младеновцу под ЗР бр.2013/16 од 29.02.2016. године нема правно дејство према тужиоцу у обиму потребном за намирење његовог потраживања према непарничару ББ, по правноснажној пресуди Вишег суда у Београду П 881/11 од 17.09.2013. године, те решења о извршењу Првог основног суда у Београду Ии 9987/15 од 17.07.2017. године, па је обавезан тужени да призна и трпи да тужилац наведено потраживање може намирити продајом непокретности: кп.бр. ..., потез „ВВ“ у пов. од 0.01.61 ха, земљиште уз зграду – објекат у пов. од 0.05.00 ха и воћњак прве класе у пов. од 0.07.26 ха, што чини укупно 0.13.87 ха површину и на кп бр. ..., потез „ВВ“, воћњак прве класе у Пов од 0.03.38 ха и то са уделом од 1715/1725, као и власништво са целим уделом на породичној стамбеној згради, приземље плус спрат, изграђено на кп. бр. .. број зграде .., површине у основи 161 м2, све уписано у ЛН бр. ..., КО Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 175.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4956/19 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П 123/18 од 29.01.2019. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Младеновцу П 123/18 од 29.01.2019. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати 75.800,00 динара у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка која је учињена у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 02.06.2016. године ради побијања дужникових правних радњи. У тужби, као ни током поступка није означена вредност предмета спора. Према правном схватању ревизијског суда у имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, ако тужилац у тужби или у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, као меродавна вредност за оцену дозвољености ревизије цени се вредност захтева према одређеној или плаћеној судској такси.

У конкретном случају, тужилац је платио 1.900,00 динара на име судске таксе на тужбу 09.06.2016. године.

Закон о судским таксама („Сл. гласник РС“, бр.28/94...106/2015), који је био на снази у време подношења тужбе у таксеној тарифи, Тар.бр.1, став (1), прописује да за тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа се према вредности предмета спора до 10.000,00 динара вредности – 1.900,00 динара.

Ценећи висину одмерене судске таксе према Тар. бр.1, став (1) Закона о судским таксама, вредност предмета спора у овој парници је 10.000,00 динара.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то значи да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић